

O SUTĂ TREIZECI DE ANI DE ÎNVĂȚĂMÂNT ROMÂNESC DE MARINĂ (1872-2002)

La 17 noiembrie 2002 se împlinesc 130 de ani de când s-a înființat prima școală în Marina română.

În secolul XIX, corăbiile comerciale sub pavilion românesc erau comandate de căpitani străini, iar, cu timpul, au „furat” de la aceștia meseria din ce în ce mai mulți marinari autohtoni. Navele flotei militare, care făceau, evident, parte din arma marină, aveau pe puntea de comandă ofițeri proveniți din alte arme, îndeosebi din infanterie. În a doua parte a secolului, au fost trimiși tineri la studii în străinătate, la Brest și Livorno, spre a deveni ofițeri de marină. La Școala militară din București, școală de infanterie și cavalerie, s-a înființat Secția Specială, care pregătea artileriști, geniști și marinari. Din această Secție, s-a înființat Școala de Atilerie și Geniu, care a scos prima promoție de ofițeri de marină în anul 1894. În anul 1909, această instituție devine Școala de Artilerie, Geniu și Marină.

Așadar, și după unificarea din octombrie 1860, Flotila (așa se numea atunci Marina militară) era încadrată cu ofițeri proveniți din trupele terestre. Era necesară specializarea lor în arma marină, deoarece noile navele, comandate în Franța și Anglia, erau mai complicate. Ca urmare, în anul 1872, s-a înființat, la Galați, ȘCOALA FLOTILEI. Apreciem că „*anul 1872 s-a înscris ca un moment de referință în istoria învățământului militar de marină din România*” (George Petre, Ion Bitoleanu, *Tradiții navale românești*, Ed. Militară, București, 1991, p. 121). Înființarea acestei școli, cu durată de doi ani, pentru specializarea în arma marinei a ofițerilor și subofițerilor din Corpul Flotei a constituit un eveniment deosebit. Instituției i se acorda o mare importanță, lucru demonstrat și prin aceea că directorul Școlii era însuși comandantul Flotei, iar, ca profesori, funcționau ofițeri marinari cu experiență și cu studii navale strălucite, făcute în Franța și Italia.

Regulamentul instituției prevedea că în școală vor fi admiși „*toți ofițerii locotenenți și sublocotenenți*” din marina militară, care nu aveau depășită vârsta de 30 de ani; școala a specializat în arma marină și subofițerii Flotei.

Programa Școlară cuprindea discipline precum: matematică, desen

tehnic, teoria construcțiilor navale, artilerie- serviciul gurilor de foc la bordul navelor, conducerea navei și a ambarcațiunilor, mașini navale cu aburi, limbile franceză, italiană și germană.

Datorită acestei școli, care și-a îndeplinit ireproșabil menirea, toți ofițerii și subofițerii de la bordul navelor militare au devenit marinari.

Iată de ce considerăm pe deplin justificată amploarea remarcabilă cu care este sărbătorit, în 2002, evenimentul împlinirii a 130 de ani de existență neîntreruptă în România a învățământului de marină.

O notă caracteristică a învățământului de marină din țara noastră este permanența acestuia pe durata celor 130 de ani. Eferescenta evoluție în timp a școlilor de marină (de văzut Anexa intitulată Cronologie) ilustrează peremptoriu veridicitatea concepției lui Nicolae Iorga despre „permanențele istorice”, ca lucruri care nu s-au schimbat, sau lucruri care au dispărut și revin (Cf. „Poporul românesc și marea”, conferință ținută de N. Iorga la Liga Navală Română, Ed. „Datina românească”, Vălenii de Munte, 1938).

Printre lucrurile care nu s-au schimbat, remarcăm formarea ofițerilor pentru marina militară, în cadrul unei Școli naționale de marină. Din 1920, când își începe cursurile la Constanța, în actualul local al Muzeului Marinei Române, Școala Navală dă țării, neîntrerupt, ofițeri de marină, cunoscând importante momente de evoluție: 1954 intră în rândul instituțiilor de învățământ universitar, cu numele „Școala Militară Superioară de marină”, în 1973, devine Institutul de Marină „Mircea cel Bătrân” și în 1990, Academia Navală cu același nume.

Printre lucrurile care au dispărut (pentru un timp) și care au revenit, amintim zbuciumata istorie a Școlii de maiștri a Marinei militare. „Înființată la 8 octombrie 1897, a purtat de la întemeiere până astăzi diferite denumiri, a funcționat în patru garnizoane și 11 localuri, a fost evacuată în 1916 și 1944, a fost desființată în perioada 1950-1959, încorporată în cadrul Institutului de Marină „Mircea cel Bătrân” în perioada august 1987-martie 1990, dar, cu o istorie zbuciumată similară celei a neamului românesc, a dat țării peste 8.000 maiștri de marină devotați și conștienți”. (din cuvântul comandorului Virgil Asofiei, comandantul Școlii de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”, la festivitățile prilejuite de a 105-a aniversare a școlii).

Tot din aceeași categorie, a lucrurilor care revin după un timp, pot fi amintite: formarea ofițerilor pentru marina militară și pentru marina civilă în cadrul aceleiași instituții, pregătirea ofițerilor de rezervă, perfecționarea pregătirii personalului, specializările în străinătate etc. (de văzut „Cronologia”).

Poate cel mai „spectaculos” fenomen al lucrurilor care „dispar și revin” este evoluția învățământului liceal de marină. În 1881, în special

pentru orfanii de război, se înființează, la Galați, Școala Copiilor de Marină (curs inferior de învățământ liceal; pentru pregătirea elevilor acesteia, copii de 12-15 ani, se cumpără special, din Anglia, bricul „Mircea”); după 23 de ani, școala își întrerupe activitatea. Cauza? Lipsa de fonduri. După următorul război, Școala Copiilor de marină se reînființează, la Constanța, în cadrul Institutului Maritim. Peste 10 ani, se desființează, invocându-se lipsa de fonduri. Vine încă un război, după care, în 1950, se înființează, la Galați, Liceul Militar de Marină, care trăiește tot 10 ani. Nu mai vine un război, dar vine creșterea explozivă a Marinei civile și în 1973, se înființează, la Constanța, Liceul Militar de Marină „Alexandru Ioan Cuza” (s-a considerat atunci că într-o instituție militară pot fi bine formați viitorii profesioniști ai asprei meserii a mării). În 1998, această școală, unicat în România, se desființează, deoarece Nu se știe încă de ce. Va mai reveni oare la viață un liceu militar de marină pentru a face sistemul complet (învățământ de marină liceal, postliceal și universitar) și spre a nu-l contrazice pe Iorga?

În prezent, în România, se formează buni marinari, performanți navigatori militari și civili, în instituții demne de istoria celor 130 de ani de la înființarea primei școli de marină, printre care remarcăm o Academie Navală, o Universitate Maritimă, o școală de maiștri militari și Centre de perfecționare a pregătirii personalului.

ANEXA

130 DE ANI DE ÎNVĂȚĂMÂNT DE MARINĂ CRONOLOGIE

1872, 17 noiembrie	Se înființează, la Galați, ȘCOALA FLOTILEI, prima instituție de învățământ din istoria marinei române moderne. Ea specializa în arma marină ofițeri și subofițeri de alte arme (infanterie, cavalerie, artilerie, geniu) din serviciul Flotei. Școala a funcționat până în anul 1892.
1881,
03 octombrie	La ființă, la Galați, ȘCOALA COPIILOR DE MARINĂ, echivalentă cursului inferior de liceu (gimnaziu), cu durata de 3 ani. Și-a început cursurile la 31 ianuarie 1882. Pregătea, de la o vârstă fragedă, viitoarele cadre de marină.
1882, 12 august	Intră în serviciul marinei bricul MIRCEA, navă

comandată special în Anglia, pentru instrucția pe mare a elevilor Școlii Copiilor de Marină. La bordul său, s-au instruit numeroase generații de viitori ofițeri și maiștri militari de marină. S-a scufundat la Galați, în anul 1944, în urma unui bombardament al aviației sovietice.

1893 S-a înființat ȘCOALA PENTRU PREGĂTIREA SUBMECANICILOR DE MARINĂ.

1893, 04 martie Începe funcționarea, la Galați, a ȘCOLII DE CADRE A FLOTILEI, cu durata de doi ani. Pregătea specialiști brevetati, recrutându-i din rândul recruților și voluntarilor.

1896, 26 februarie Prinde viață ȘCOALA DE APLICAȚIE A SUBLOCOTENENȚILOR DE MARINĂ, cu sediul la Galați. Durata școlii era de doi ani. Scopul ei era de a face specializare de marină a ofițerilor repartizați la această armă, în urma absolvirii celorlalte școli militare de ofițeri din țară.

1897, 26 februarie Prin decretul nr. 1093, se prevedea ca, în cadrul Flotilei, să ființeze: „Școala specială de marină destinată a pregăti diferite specialități ale marinei de rezel și de comerț” și „Școala specială de mecanici și maștri destinată a pregăti mecanici și maștri necesari bastimentelor marinei de rezel și de comerț”.

1897,
08 octombrie S-a înființat ȘCOALA DE SUBMECANICI ȘI SUBMAȘTRI DE MARINĂ. Pregătea submecanici pentru navele de război și de comerț și submaștri pentru atelierele respective. A început să funcționeze în cazarma flotilei de la Țiglina – Galați.

1897, toamna După înființare, Școala de submecanici și submaștri de marină a funcționat, până în anul 1909, sub denumirea de ȘCOALA DE MARINĂ. Ea pregătea șefi de specialități din marină, adică maiștri militari de marină.

1898, 28 mai Legea pentru organizarea Marinei militare stabilea ca, în cadrul Diviziei de Dunăre, să se înființeze ȘCOALA DE TORPILE (apărările fixe), iar, în cadrul Diviziei de mare, să

funcționeze: ȘCOALA DE CADRE ȘI SUBMECANICI, ȘCOALA DE APLICAȚII A SUBLOCOTENENȚILOR, ȘCOALA DE TORPILE (apărarea mobilă). Școala de Aplicație a Sublocotenenților s-a mutat la Constanța. Legea pentru organizarea Marinei militare a statuat gradele de marină ale ofițerilor: aspirant, locotenent, căpitan, locotenent comandor, căpitan comandor, comandor, contraamiral, viceamiral, amiral.

1899, toamna

Școala de Marină și cea de Submecanici și Submaestri de Marină trec în subordinea Diviziei de Mare și sunt redislocate la Constanța. Ele au funcționat, până în toamna anului 1902, într-un local situat, astăzi, pe strada Aristide Caratzali, aproape de Biserica greacă.

1901

Pe baza legii de organizare a Marinei Militare din 28 mai 1898, se statuează existența unei singure instituții de pregătire a specialiștilor, cu denumirea ȘCOALA DE MARINĂ, DE SUBMECANICI ȘI SUBMAEȘTRI MILITARI, cu secțiunile: punțiștilor și mecanicilor și meseriașilor. Absolvenții deveneau subofițeri, șefi de specialități. Durata studiilor era de 3 ani.

1902

Școala de Marină s-a mutat într-un local situat peste drum de Catedrală.

1902, 09 iulie

Prin Înaltul Decret nr. 2233, a luat ființă ȘCOALA DE MARINĂ DE SUBMECANICI ȘI SUBMAEȘTRI MILITARI (SMSSM). A ființat până în anul 1909.

1905, toamna

Școala de Marină se mută în localul fostului Spital Militar.

1908, 25 iunie

Se pune piatra de fundație a localului ȘCOLILOR DE MARINĂ, pe strada Traian, actualul local al Muzeului Marinei Române.

1909

Școala de Marină se mută în localul său din strada Traian.

1909

Școala Militară de Artilerie și Geniu din București devine ȘCOALA MILITARĂ DE ARTILERIE, GENIU ȘI MARINĂ

1909, 27 iunie	Prin Înaltul Decret nr. 2064, SMSSM și-a schimbat denumirea în ȘCOALA DE MARINĂ A MAIȘTRILOR MILITARI. Durata studiilor – 3 ani. A ființat până în anul 1920.
1909,29 octombrie	A fost înființată ȘCOALA NAVALĂ SUPERIOARĂ (prin transformarea Școlii de aplicații a sublocotenenților), cu sediul în Constanța (str. Traian nr. 53, unde se află în prezent Muzeul Marinei Române). Avea durata de un an și putea fi frecventată numai de ofițerii de marină cu gradul de locotenent. În școală, se studiau disciplinele: artă militară, războaiele navale, tactică combinată, serviciul de stat major, tirul navei și materialul de artilerie, electrotehnică, arme sub apă, drept internațional maritim. Și-a încetat activitatea la intrarea României în primul război mondial.
1909, 06 mai	A fost înființat Corpul Maiștrilor Militari de Marină șefi de specialități. Ei proveneau din absolvenții Școlii de Marină. Școala de marină a fost transformată în ȘCOALA DE MARINĂ A MAIȘTRILOR ȘEFI DE SPECIALITATE. Ea a funcționat, la Constanța, până în anul 1916.
1910	În Marina militară funcționau: Școala specială de marină (pregătea șefi de specialități); Școala practică de torpile; Școala de pilotaj și hidrografie; Școala submecanicilor de marină.
1912	Legea de organizare a marinei din 1912 prevedea că Școlile marinei vor cuprinde: Școala Navală Superioară, Școala de Hidrografie și Pilotaj, Școala de Marină a Maiștrilor Militari, Școlile Practice de Specialități, Școala de tragere.
1916,08 octombrie	Școala de Marină s-a redislocat la Țiglina – Galați.
1920, 13 iunie	Prin decretul nr. 2213, s-a înființat, la Constanța, INSTITUTUL MARITIM, prin reorganizarea Școlii de Marină și adăugarea unor structuri noi. Pregătea maiștri militari și instructori de specialități. În cadrul Institutului Maritim, se înființează ȘCOALA COPIILOR DE MARINĂ, formă de învățământ liceal, curs inferior (gimnaziu), cu

durata de 3 ani. În cadrul Institutului Maritim mai finanțau:

- ȘCOALA ELEMENTARĂ DE MARINĂ, numită ulterior ȘCOALA INSTRUCTORILOR DE SPECIALITĂȚI;

- ȘCOALA DE SPECIALITĂȚI MAIȘTRI DE MARINĂ, cu două secții: ȘCOALA MAIȘTRILOR DE BORD și, la Galați, ȘCOALA MAIȘTRILOR MECANICI.

Durata cursurilor Institutului era de opt ani. Institutul va fi înțea până în anul 1928.

1920, 19 iunie

În baza Referatului Direcției V Marină din Ministerul de Război, s-a dispus separarea Secției de marină de Școala de artilerie, geniu și marină, în vederea creării, la Constanța, a unei școli speciale (numită în unele documente Școala Specială a Marinei), ce urma să funcționeze în localul fostelor ȘCOALE DE MARINĂ, sub numele de ȘCOALA NAVALĂ. Împreună cu Institutul Maritim, constituia unitățile ȘCOLILOR MARINEI. Școala Navală (str. Traian nr. 53) avea următoarea structură:

- a) ȘCOALA PREGĂTITOARE (2 ani) dădea absolvenți cu gradul de aspirant. Avea două specialități: punte și mecanici;
- b) ȘCOALA DE APLICAȚIE (1 an) specializa ofițeri de marină cu gradul de locotenent;
- c) CURSUL DE INFORMARE (perfecționare) pentru căpitani de marină.

1921,
01 octombrie

S-a înființat, la Sulina, ȘCOALA DE MECANICI ȘI ELECTRICIENI. Pregătea maiștri care să lucreze la reparații ale aparatului propulsor și instalațiilor electrice. Durata de școlarizare era de 3 ani. În 1922, instituția a fost transferată la Galați. Absolvenții primeau grade de submaiștri. A funcționat până în anul 1928, când a fost mutată la Constanța și reorganizată.

1921,
16 decembrie

Începe să ființeze, la Galați, ȘCOALA COPIILOR DE MARINĂ de la DUNĂRE.

- 1925 Existau *școlile de ofițeri*: Școala Navală „Mircea cel Bătrân” (curs pregătitor de 2 ani, curs normal, curs de aplicații), Școala de specialități, Curs suplimentar, Curs de comandant și *școlile de maiștri*: Școala copiilor de marină, Școala maiștrilor de bord, Școala maiștrilor mecanici (Galați).
- 1925/1926 În cadrul Școlii Navale, s-a înființat SECȚIA DE OFIȚERI DE REZERVĂ, cu durata de 1-2 ani.
- 1928, Își încetează activitatea Institutul Maritim.
01 octombrie
- 1928, Școala de mecanici și electricieni de la Galați a fost mutată la Constanța și încadrată, împreună cu Secțiile Institutului Maritim, în ȘCOALELE DE SPECIALITĂȚI ALE MARINEI (cu durata de 8 ani). Avea următoarea structură: Școala Copiilor de Marină; Școala de specialitate punte (cu Școala Elementară, Școala Submaestri și Școala Brevetați), Școala de specialitate mașini (cu 3 elemente, ca la punte) și Navele Școală. A ființat până în anul 1938.
01 octombrie
- 1934 Școala Copiilor de Marină și-a încheiat activitatea. După 52 de ani de activitate, bricul MIRCEA este scos din serviciu; rămâne acostat la Galați.
- 1938, Prin Înaltul Decret nr. 3434, s-a înființat, în cadrul Școlii Navale, SECȚIA MARINĂ DE COMERȚ, care pregătea ofițeri de punte, mecanici, radiotelegrafiști, agenți și comisari de bord. Durata studiilor la această secție era de 3 ani.
01 octombrie
- 1938, 11 noiembrie Școala de specialități devine ȘCOALA DE SUBMAIȘTRI DE MARINĂ. Sub această denumire, școala va funcționa până în anul 1950. Avea 3 secții: Secția marină militară (submaștri activi și de rezervă – durata 3 ani); Secția marinei comerciale, cu durata de trei ani (pregătea ofițeri de punte și ofițeri mecanici) și Școala de subofițeri (de administrație la bord).
- 1939, 17 mai Noua navă-școală (navă barc) MIRCEA intră în serviciul Marinei Române.

1941	În Marina Regală, funcționau două instituții de învățământ: Școala Navală (școală de ofițeri de marină) și Școala de Specialități (școală de maiștri de marină).
1942, 04 septembrie	Prin decizia ministerială nr. 199, s-a hotărât ca Școala de submaiștri să aibă următoarele secții: secția de submaiștri, cu durata de 4 ani; secția marinei comerciale fluviale, de 4 ani și secția de subofițeri de marină, cu durata de 4 ani.
1943	A luat ființă ȘCOALA DE OFIȚERI DE REZERVĂ, cu durata de 2 ani, care a funcționat până în anul 1945.
1943, 26 iulie	S-a hotărât ca durata cursurilor Școlii de submaiștri să se reducă la 2 ani, iar secția de mecanici și electricieni să se mute la Galați.
1944, 10 februarie	Școala de Submaiștri începe să fie evacuată la Strehaia și la Domnești. Ulterior, școala a fost redislocată la Zimnicea și Turnu-Măgurele.
1944, aprilie	Școala Navală este evacuată la Tariverde (jud. Constanța).
1944, iunie	Școala Navală e transferată în orașul Zimnicea.
1944, octombrie	Școala Navală se mută în localitatea Turnu-Măgurele.
1945	În Marina militară, funcționau următoarele instituții de învățământ: Școala Navală, Școala de Submaiștri de Marină, Școala de Aplicații.
1947, 01 septembrie	Efectivele Școlii Navale revin la Constanța. Conducerea școlii funcționa la Bursa din port, cursurile se făceau la bricul „Mircea”. După readucerea la Constanța, școala a fost reorganizată pe două secții –punte și mecanici–, durata studiilor fixându-se la doi ani. Școala de Submaiștri revine la Constanța, în localul de pe strada Mircea (actuala cazarmă a jandarmilor).
1947, 09 august	Prin Înalt Decret Regal, Marina Militară trece la o nouă organizare, care prevede o singură instituție de învățământ – Școala Navală cu: Școala de ofițeri și Școala de submaiștri.
1948, 28 martie	S-a realizat unificarea școlilor de marină. Noua instituție a fost numită ȘCOALA

NAVALĂ ȘI ȘCOALA DE MAIȘTRI, denumirea avută până în noiembrie 1948, când i se atribuie titulatura ȘCOLILE MARINEI MILITARE. Școala pregătea și ofițeri pentru marina grănicerească.

1950 Își încetează activitatea Școala de Maiștri. În 1951, este desființat corpul maiștrilor militari de marină, fiind înlocuit cu reangajați.

1950 Instituția ȘCOLILE MARINEI a luat denumirea de ȘCOALA DE OFIȚERI DE MARINĂ.

1950,
10 noiembrie S-a înființat, la Galați, ȘCOALA MEDIE MILITARĂ DE MARINĂ (liceu militar de marină). În 1957, școala devine LICEUL MILITAR DE MARINĂ; în 1958, ia numele de LICEUL MILITAR NR. 3 „MIHAI VITEAZU” și iese din subordinea Comandamentului Marinei; în 1960, s-a desființat. În anii '50, a ființat, la Constanța, ȘCOALA MEDIE TEHNICĂ DE MARINĂ.

1952 Școala de ofițeri de marină își schimbă denumirea în ȘCOALA MILITARĂ DE MARINĂ.

1954,
25 septembrie Prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 1887, Școala Militară de Marină (școală de ofițeri) este integrată învățământului universitar, prin transformarea ei în ȘCOALA MILITARĂ SUPERIOARĂ DE MARINĂ (SMSM)

1955/1956 Școala Militară Superioară de Marină a fost organizată pe 4 facultăți: Navigație, Artilerie, Arme sub apă și Transmisiuni.

1959 În cadrul SMSM, s-a înființat Secția Marinei Comerciale, cu specialitățile navigație și electromecanică.

1959, 01 noiembrie Au început cursurile ȘCOLII DE SUBOFIȚERI DE MARINĂ, instituție anexată SMSM. Durata cursurilor era de 3 ani.

1962 Se înființează, la Mangalia, ȘCOALA DE ECHIPAJE. O instituție similară ființase, la Tulcea, în anii '50.

- 1964, 01 octombrie A luat ființă ȘCOALA MILITARĂ DE SUBOFIȚERI TEHNICI DE MARINĂ, dislocată în Constanța, la 5 decembrie 1964; mai târziu, își schimbă denumirea în ȘCOALA DE MAIȘTRI ȘI SUBOFIȚERI DE MARINĂ, iar, începând cu 21 august 1965, instituția se va numi ȘCOALA MILITARĂ DE MAIȘTRI DE MARINĂ, cu durata de 3 ani. Absolvenții sunt avansați la gradul de maistru militar clasa a IV-a.
- 1967 În componerea SMSM intră Școala de Ofițeri de Rezervă.
- 1968 SMSM devine ȘCOALA DE OFIȚERI ACTIVI DE MARINĂ (SOAM), cu durata de 3 ani.
- 1968, 1 septembrie Școala de echipaje devine ȘCOALA DE SPECIALITATE A MARINEI MILITARE.
- 1969, 1 ianuarie SOAM și-a schimbat denumirea în ȘCOALA MILITARĂ DE OFIȚERI ACTIVI DE MARINĂ „MIRCEA CEL BĂTRÂN”, cu durata școlarizării de 4 ani, dar fără statut de instituție de învățământ superior.
- 1969, 12 septembrie Școala de specialitate devine CENTRUL DE INSTRUCȚIE AL SPECIALIȘTILOR MARINEI MILITARE.
- 1972, 1 octombrie Prin Legea nr. 31, s-a înființat INSTITUTUL DE MARINĂ, la Constanța, unitate de învățământ superior, cu durata de 4 ani, pentru formarea ofițerilor de marină comercială, subordonată Ministerului Învățământului.
- 1973, 1 august S-a înființat CENTRUL DE INSTRUCȚIE AL MARINEI MILITARE (C.I.M.).
- 1973, 29 august Liceul Industrial de Marină din municipiul Constanța, subordonat Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor, a trecut în subordinea MAPN și s-a transformat în LICEUL MILITAR DE MARINĂ „ALEXANDRU IOAN CUZA”. Absolvenții primeau brevet de timonier sau motorist naval și candidau la examenul de admitere la Institutul de Marină „Mircea cel Bătrân”.
În acea perioadă, au ființat încă șase licee industriale de marină, la Orșova, Giurgiu, Brăila, Galați, Tulcea și Constanța. În perioada

1980-1989, ele s-au aflat în subordinea Comandamentului Marinei Militare.

1973, 29 august

Prin Decretul 502, prin contopirea celor două școli de ofițeri de marină (militară și civilă), se înființează INSTITUTUL DE MARINĂ „MIRCEA CEL BĂTRÂN”, institut tehnic de învățământ superior (cu durata de 4 ani), cu localul în cartierul Coiciu din Constanța. Absolvenților li se elibera diploma de învățământ superior tehnic în specialitățile navigație sau electrotehnică navală (corespunzător celor două facultăți ale instituției). Absolvenții secției militare primeau gradul de locotenent, iar cei ai secției civile deveneau ofițeri maritimi și locotenenți de marină în rezervă.

1974

Se înființează COMPANIA ȘCOALĂ OFIȚERI DE REZERVĂ DE MARINĂ, în cadrul C.I.M.

1987, 14 august

Școala de Maiștri de Marină a fost încadrată în Institutul de Marină „Mircea cel Bătrân”, până în martie 1990.

1990

Facultatea de Marină Civilă se desprinde din Institutul de Marină „Mircea cel Bătrân”, înființându-se INSTITUTUL DE MARINĂ CIVILĂ, devenit ulterior UNIVERSITATEA MARITIMĂ CONSTANȚA.

1990, 15 martie

Se reînființează, ca instituție de sine stătătoare, ȘCOALA MILITARĂ DE MAIȘTRI DE MARINĂ, dislocată în municipiul Constanța.

1990, 23 aprilie

Institutul de Marină „MIRCEA CEL BĂTRÂN” devine ACADEMIA NAVALĂ „MIRCEA CEL BĂTRÂN”, cu 3 facultăți: Marină militară, Marină civilă, Comandă și stat major. Absolvenții devin ofițeri de marină ingineri. Durata studiilor este de 5 ani. La absolvirea anului 4, studenții sunt avansați la gradul de aspirant.

1990, mai

Liceul Militar de Marină „Alexandru Ioan Cuza” se transformă, din liceu industrial, în liceu teoretic de matematică-fizică cu denumirea LICEUL MILITAR „ALEXANDRU IOAN CUZA”.

1992, 27 mai	Școala Militară de Maiștri de Marină ia denumirea de ȘCOALA MILITARĂ DE MAIȘTRI MILITARI A MARINEI.
1992, 8 octombrie	Școlii Militare de Maiștri Militari a Marinei i s-a atribuit numele „VICEAMIRAL ION MURGESCU”.
1998, august	Se desființează Liceul militar „Alexandru Ioan Cuza”.
2002, 1 august	Școala de Maiștri își schimbă denumirea în ȘCOALA MILITARĂ DE MAIȘTRI MILITARI A FORTELOR NAVALE „AMIRAL ION MURGESCU”.

BIBLIOGRAFIE

- ***, *Academia Navală "Mircea cel Bătrân". Tradiții, prezent, perspective*, Ed. Academiei Navale, Constanța, 1992
- ***, *Trepte în timp. 100 ani. Școala militară de maiștri militari ai marinei "Amiral Ion Murgescu"*, Ed. Muntenia, Constanța, 1997
- Bârlădeanu, Nicolae; Nicolaescu, Dan, *Contribuții la istoria Marinei Române*, Ed. Științifică și enciclopedică, Buc., 1979
- Greaur, Mariana; Petre, George, *Monografia Liceului Militar "Alexandru Ioan Cuza"*, Ed. Academiei Navale, Constanța, 1995
- Oprîță, Constantin; Atanasiu, Dumitru; Atanasiu, Victor, *Învățământul militar românesc. Tradiții și actualitate*, Ed. Militară, Buc., 1986
- Petre, George; Bitoleanu, Ion, *Tradiții navale românești*, Ed. Militară, Buc., 1991
- Colecția revistei "Marea Noastră"
- Colecția revistei "Marina Română"

ONE HUNDRED AND THIRTY YEARS OF ROMANIAN NAVAL SCHOOL (1872-2002)

Abstract

The article makes a summary presentation regarding the evolution of the naval study institutions in Romania, stating that "the most spectacular phenomenon of the things that disappear and then come back is the evolution of the naval school towards a high school level".